

quantocius Istri fluenta praetermeanos latrones properantes insequitur, quos vulgus Scamares appellabat. За сжщитѣ пише и Юрданъ (de reb. get., с. 58), като ги туря сжщо около Дунава и „тракийскитѣ“ планини: Mundo, Attilanis quondam origine descendens, lepidarum gentem fudiens, ultra Danubium in incultis locis debaechatur, et plerisque abactionibus Scamarisque, — regem se suis gracatoribus nuncupat¹⁾.

Можемъ си прѣдстави положението на югоизточна България прѣзъ врѣме на борбитѣ между българи и византийци за разпростиране владенията на първитѣ до Одринъ и дори до Ц-дъ, и за усилията на вторитѣ да задържатъ естествената си граница съ тѣхъ — Ст. Планина.

Паданието на България при Петра се съпроводи съ редица опити за повръщането на Симеоновото величие. Прѣзъ Сливенскитѣ проходи още при Цимисхия българитѣ придружиха руситѣ до Одринъ, а слѣдъ побѣдитѣ на Василія II, прѣзъ сжщитѣ тия проходи, Печенеги и Комани нахълтваха въ югоизточна България за Ц-дъ, подпомагани отъ мѣстното българско население, като водачи и съюзници срѣщу византийцитѣ. Впрочемъ, нашествията на тия полудиви азиатски орди бѣха чисто и просто организирано, периодическо *хайдутство*, защото нито Печенеги, нито Комани имаха планъ на завоевание. При едно отъ команскитѣ нашествия, въ една атака срѣщу византийскитѣ легиони, край Бургашкия заливъ, взеха участие и жителитѣ на Ямболско, очевидно, включително и тия на самия градъ Сливенъ. Команскитѣ и Печенежки колонии подъ Балкана, които съсѣмъ малко траиха, не бѣха друго освѣнъ *хайдушки гнезда*, дѣто се мъкняха византийското злато и откупи, слѣдъ редица нагазвания въ укрѣпенитѣ градове, тогава пазени отъ византийски гарнизони.

Вече слѣдъ възстанието на Добромиръ въ Месемврия и развълнуването на българското население край Бургашкия заливъ, се подигатъ Асенъ и Петръ за да дадатъ основи на второто Българ. царство. Никакъ не трѣбва да ни се види чудно, че главнитѣ операції на тѣй възстаналитѣ българи срѣщу Византийцитѣ се въртяха все около източния Балканъ, — зритель на не рѣдки отъ по-рано встѣпительни *хайдушки* подвизавания.

Съ не малко „*хайдутство*„ ще е прошарено и *Ивайловото* движение срѣщу натрапени царчета и пришелци Татари.

Ако е въпросъ за разбойничество въ югоизточна Бъл-

¹⁾ Ср. въ лексикона на Cangiус думитѣ Scamarae и Scamaratords, които прѣзъ слѣднитѣ вѣкове, отъ дългъ врѣме прѣди, значели хайдутинъ, пиратъ. Ср. още Theoph. I, 236: καὶ τὸ σκαραμάγγυ (Scaramangium).